

Allsånger.

Smålandssången

Röd lyser stugan bak hängbjörkens slöja;
känner du hemmet från barndomens år?
Näckrosor gunga på skogssjöars bölja,
taltrasten sjunger i jublande vår.
Småland är namnet på landet, det kära,
slakten där fostras till vilja och tro;
tro, att de steniga tegar må bära
ekördar, som skänka åt ålderdom ro.

Sjöarna glittra i sommarens dagar,
glittra och blänka likt stjärnor i fall.
Furorna susa i ensliga hagar,
sprida sin vällukt av solsken och tall.
Småland är namnet på landet, det kära,
minnes du hemmet från barndomens år?
Skogarnas doft av linnéa, den skära.
Taltrastens toner i jublande vår.

Ivar Widéen

Flickorna i Småland

På lingonröda tuvor och på villande mo
där furuskogen susar susilull och susilo
där kan du se dem, en och en och stundom två och två
på lingonröda tuvor komma dansande på tå.

Det är flickorna i Småland, det är flickorna från mon.
Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pion.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo,
som gå vallande och trallande på villande mo.

Och går du ut på vägarna du gångande sven,
ja, går du ut i världen för att söka dig en vän,
och frågar du och spörjer, susilull och susilo
var männ' i hela världen de bästa flickor bo.

Det är flickorna i Småland, o. s. v.

Och vänder du dig spörjande att få den gåtan löst
och vänder du dig spörjande mot väster och mot öst,
då skall du höra vindens susilull och susilo
dig svara var i världen de bästa flickor bo.

Det är flickorna i Småland, o. s. v.

Karl Williams

Kostervalsen

Kom i kostervals,
slå din runda arm om min hals.
Ja, dej föra får,
hiohej, va dä' veftar å' går.
Kostervalsen går,
lek och smek blir i skrever å' snår.
Ja' ä' din, du ä' min,
allrakärestan min.

Däjeliga mö på Kosterö,
du mi lella rara fästemo.
Maja lella, hej! Maja, lella, säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom, i kosterbåt
nu i natten följäs vi åt,
ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå.
Ja dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja' ä' din, du ä' min,
allrakärestan min.
Däjeliga mö på Kosterö etc.

Kom uti min famn,
i din famn ja' finner min hamn.
Maja, ja' ä' din,
du ä' min, allrakärestan min.
Maja, ja' ä' du,
kuttrasju, mun mot mun, kuttrasju.
Ja' ä' din, du ä' min,
allrakärestan min.
Däjeliga mö på Kosterö etc.

Kom i brudstol, kom,
innan året hunnit gå om.
Maja, ja' ä' din,
lella du, som mi' bru' blir du min.
Maja, då blir ja',
då blir ja' så sjungande gla'.
Ja' ä' din, du ä' min,
allrakärestan min.
Däjeliga mö på Kosterö etc.

Svinnsta skär

Dansen den går uppå Svinnsta skär,
hör klackarna mot hållen.

Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarnatt.

Blommorna dofta från hagen där
och många andra ställen,
Och mitt i taltrastens kvällskoncert
hörs många muntra skratt.

Ljuvlig är sommarnatten,
blånande vikens vatten.

Och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.

Flickan har blommor i håren,
månen strör silver i snånen.

Aldrig förglömmer jag stunderna där
uppå Svinnsta skär.

Sjösala vals

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng,
Solen står vid Orrberget, sunnanvind brusar.

Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng:

Hör min vackra visa, kom sjung min refräng.

Tärnan har fått ungar och dyker i min vik,

Från alla gröna dungar hörs finkarnas musik

Och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen,
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben
Under vita skjortan som viftar kring vaderna,

Lycklig som en lärka i majsolens sken

Sjunger han för ekorn som gungar på gren:

Kurre, kurre, kurre, nu dansar Rönnerdahl!

Ko-Ko! och göken ropar uti min gröna dal

Och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen,

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,

Binder den kring håret, det gråa och rufsiga,

Valsar in till stugan och har lutan till hands,

Väcker frun och barnen med drill och kadans.

Titta, ropar ungarna, pappa är en brud

Med blomsterkrans i håret och nattskjorta till skrud,

Och se, så många blommor som redan slagit ut på ängen,

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl är gammal, men han valsar ändå,

Rönnerdahl har sorger och ont om sekiner.

Sällan får han rasta — han får slita för två,

Hur han klarar skivan kan ingen förstå,

Ingen utom tärnan i viken (hon som dök)

Och ekorn och finken och vårens första gök

Och blommorna, de blommor som redan slagit ut på
ängen,

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Evert Taube

Härlig är kvällen

Härlig är kvällen, fridfull och ren,
solen kring fjällen sprider sitt sken,
sakta sig sänker ned på sin bädd,
strålande blänker vågornas brädd.

Natten kring haven breder sitt flor,
tyst som i graven stillheten bor.
Guldfiskar glimma rikt invid strand,
svanorna simma sakta till land.

Tystnad är sången, bönen också,
vandrar är gången, vilan att nå.
Midnattens tärnor binda en krans,
tusende stjärnor sprida sin glans.

Eva Kylander.

Isabella

Jag har en blomma på hjärtats grund
Isabella

Född av en blick i en mänskensstund
Blick av Isabell

Fast jag vet ej om du vill med mej
gå under brudepäll

fast jag vill giva mitt liv för dej
förtjusande Isabell.

Isabella skänk åt mitt hjärta tröst
låt nu gälla kärlekens ljuva röst
vi kunna förtroligt språka
fast ej i vagn vi åka
men du kan få en plats ändå
på min bicykel gjord för två.

Som äkta makar på livets stråt
Isabella
hjula vi skola med fröjd framåt
jag och min Isabell.

Ingen polis skall oss hejda då
ty i den sena kväll
lyser som sol dina ögon blå
förtjusande Isabell.

Isabella skänk åt etc.